

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.304/2020/5.

A felperesek:

I. rendű felperes: (I. r. felperes neve) (felperesek címe);

II. rendű felperes: (II. r. felperes neve) (felperesek címe);

III. rendű felperes: (III. r. felperes neve) (felperesek címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Palánki Zsolt (ügyvéd címe)

Az alperes:

(alperes neve) (alperes címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Jakab Tamás ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

Kártérítés és sérelemdíj megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék, 1.P.20.952/2019/26. szám

A fellebbezést benyújtó felek:

Alperes 1.P.20.952/2019/27.; Felperesek 1.P.20.952/2019/28. szám

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

A peres felek másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Az alperes köteles megfizetni az államnak az adóhatóság felhívása szerint 63 000 (hatvanháromezer) Ft, az I-II-III. rendű felperesek pedig 24 100 (huszonnégyezer-száz) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] Az I. rendű felperes házastársa, (elhunyt neve), a II., III. rendű felperesek édesapja (dátum) napján az (forgalmi rendszám). rendszámú Volkswagen Golf típusú személygépkocsival közlekedett. Az 5. számú fő közlekedési út felől (település 1. neve) irányából (település 2. neve) felé vezető úton a vele szemben haladó (személy neve) az általa vezetett (forgalmi rendszám). forgalmi rendszámú Suzuki Ignis típusú személygépkocsival áttért a menetirány szerinti másik oldalra és a szabályosan közlekedő (elhunyt neve)val ütközött. A baleset során (elhunyt neve) olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy a helyszínen elhunyt. A Szegedi Járásbíróság (.....) számú jogerős ítéletében (személy neve)t bűnösnek találta közúti baleset okozásának vétségében. A baleset bekövetkeztekor (személy neve) és az alperes között érvényes gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéses jogviszony állt fenn.

[2] (elhunyt neve) eltemettetésének költsége 709 340 Ft-ot tett ki, az örökösök a hagyatéki eljárás során 90 000 Ft közjegyzői díjat fizettek meg, a hagyatéki ingóságok átírásának költsége 34 800 Ft volt. Az alperes a perindítás előtt a balesetben megsérült gépjármű tekintetében 309 140 Ft összegű gépjármű kárt térített meg. A felperesek új gépjárművet vásároltak, ennek költsége 178 550 Ft volt.

[3] Az I. rendű felperes és házastársa a balesetet megelőzően őstermelői tevékenységet folytattak, 12 hold területen búzát, kukoricát, fűszerpaprikát termeltek, részben saját tulajdonú, részben bérelt ingatlanokon. A mezőgazdasági, illetve gépi munkát a néhai végezte napszámosok segítségével (elhunyt neve) halálát követően az őstermelői tevékenységet házastársa, az I. rendű felperes folytatja. A mezőgazdasági termelésben (segítő személy neve) segít az I. rendű felperesnek, aki ennek ellenértékeként havi 40 000 Ft, a ház körüli munkák elvégzéséért (rotátorozás, fólia gondozása, ereszcsonna tisztítás stb.) pedig havi 20 000 Ft díjazásban részesül.

[4] A mezőgazdasági termelésből az I. r. felperesnek és (elhunyt neve)nak 2010. és 2015. között, míg az I. r. felperesnek 2016-2018. között jövedelme nem származott. (segítő személy neve) által elvégzett mezőgazdasági munkák ellenértéke évi 529 149 Ft-ra tehető.

[5] (elhunyt neve) és az I. rendű felperes 2008. április 25-én az (M.) Zrt.-vel hitelszerződést kötött, e szerződésből eredően a baleset időpontjában 2 042 799 Ft összegű tartozás állt fenn.

[6] A II. rendű alperes 2015. június 17-én szerzett érettségi bizonyítványt, majd 2017. június 6. napjáig további tanulmányokat folytatott. A III. rendű felperes jelenleg is szakgimnáziumi tanuló. Az I. rendű felperes havi 9425 Ft özvegyi nyugdíjban, a II., III. rendű felperesek személyenként 26 700 Ft árvaellátásban részesülnek.

[7] A felpereseket megviselte hozzátartozójuk halála, elvesztésének fájdalmát hosszabb idő alatt dolgozták fel. Az I. rendű felperes szoros érzelmi kapcsolatot ápolt férjével, elvesztését követően egyedül kell gondoskodnia gyermekei eltartásáról, tanítatásáról, férje halálával támasz nélkül maradt. Az I., II. rendű felperes külső segítség nélkül sikeresen feldolgozta a

néhai elvesztését, a III. rendű felperes - aki édesapja halálakor 14 éves volt - a család és a barátok segítségével dolgozta fel édesapja halálát.

A felperes keresete, az alperes védekezés

[8] A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. rendű felperes javára 17 304 950 Ft és ennek (dátum) napjától a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére. A fenti összegből 7 304 950 Ft-ra kártérítés, 10 000 000 Ft-ra sérelemdíj címén tartott igényt. Ezen felül havonta további 70 000 Ft összegű járadékra, illetve évi 480 000 Ft járadék megfizetésére is kérte kötelezni az alperest. A II. és III. rendű felperesek személyenként 10 000 000 Ft sérelemdíjat igényeltek. Keresetük indokaként hivatkoztak arra, hogy az alperes a balesetet okozó személlyel szemben fennálló érvényes gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés alapján köteles helytállni az őket ért károkért. A sérelemdíj iránti igényüket a Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra alapították. Előadták, hozzátartozójuk halála mélyen megrendítette őket, a néhaival a család fenntartóját és védelmezőjét veszítették el, aki stabilitást biztosított mindannyiuk számára. Az I. rendű felperes elvesztette legfőbb támaszát, II., III. rendű felperesek pedig a nevelésükben, gondozásukban nagy segítséget nyújtó édesapjukat. Az I. rendű felperes a járadék iránti igényét arra alapította, hogy a II., III. rendű felperesek az ő gondozásában élnek, nevelkednek, így valamennyi járadékszerű követelésre megalapozottan tarthat igényt. A vagyoni károk körében igényt tartott a temetéssel kapcsolatos igazolt költségre (709 340 Ft), a közjegyzői díjra (90 000 Ft), továbbá az ingóságok átírásának (34 800 Ft) és a gyászruha költségére (120 000 Ft). A balesetben károsodott gépjármű forgalmi értékét 400 000 Ft-ban jelölte meg, az abból megtérült összegre tekintettel a különbözetként mutatkozó 90 860 Ft-ra tartott igényt. Az új gépjármű megvásárlásával és forgalomba helyezésével kapcsolatos igényét 178 550 Ft-ra tette. Az I. rendű felperes előadta, elhunyt házastársa helyett a ház körüli teendők elvégzésével mást kellett megbíznia, az ezzel kapcsolatos költsége havi 20 000 Ft, amelyet járadékként kívánt érvényesíteni. A balesetet megelőzően házastársa folytatta a mezőgazdasági munkát, az őstermelői tevékenységet, amelyben jelenleg segítségre szorul, az ezzel megbízott személy munkájáért kifizetett ellenértékként évi 480 000 Ft (40 000 Ft/hó) járadék megtérítésére tartott igényt. A II. és III. rendű felperesek tekintetében személyenként 25 000 Ft tartást pótló járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest, és a még fennálló kölcsönösszeget is kártérítési igényként kívánta érvényesíteni arra figyelemmel, hogy házastársa halála miatt azt egyedül kell visszafizetnie.

[9] Az alperes 8 947 809 Ft erejéig a keresetet elismerte, azt meghaladóan elutasítani kérte. A közte és a balesetet okozó személy közötti érvényes kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás alapján nem vitatta helytállási kötelezettségét a néhai balesetével összefüggésben felmerülő igazolt károk tekintetében, és elismerte a felperesek sérelemdíj iránti igényének jogalapját. Igazolt költségként elfogadta a temetési költséget, ezzel szemben a közjegyzői költséget, valamint a hagyatéki ingóságok átírásának költségét megalapozatlannak tartotta. A gyászruházattal kapcsolatos követelést 60 000 Ft erejéig elismerte és nem vitatta az új gépjármű beszerzésének költségeként előterjesztett igényt sem. Indokolatlannak tartotta a házkörüli segítő, illetve a mezőgazdasági segítő költségére vonatkozó követelést, mert azt a felperesek nem igazolták. A II. rendű felperes tartást pótló járadék iránti követelését elutasítani kérte, a III. rendű felperes igényének jogalapját 2020. június 30. napjáig elismerte, az összecszerúséget azonban vitatta. Elutasítani kérte a hitellel kapcsolatos követelést is. A sérelemdíj iránti igényt az I. rendű felperes tekintetében 3 000 000 Ft, a II., III. rendű felperesek vonatkozásában személyenként 2 500 000 Ft erejéig tartotta megalapozottnak, ezt meghaladóan kérte annak elutasítását. Vitatta a felperesek kamatkövetelését is. Az I. rendű felperes 2015. október 8. napján kelt levelében jelezte, hogy kártérítési igénnyel fog élni és a

kárt okozó elleni büntetőeljárás befejezése után a balesettel kapcsolatos indokokkal együtt kívánja kárigényét bejelenteni. Ezért határozott és igazolt kártérítési igény hiányában nem volt abban a helyzetben, hogy a felperesek részére teljesítsen, ezért késedelem nem terheli. A kárbejelentést a felperesek jogi képviselőjük útján 2018. szeptember 4. napján terjesztették elő, ezért csak e naptól kezdődően tarthatnak igényt a késedelmi kamatra.

Az elsőfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. r. felperesnek 8 427 890 Ft-ot, a II. és III. r. felperesnek személyenként 3 000 000 Ft-ot és ezen összegek után 2018. szeptember 4. napjától a kifizetésig járó, a késedellemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 2020. július 1. napjától kezdődően minden hónap 15. napjáig előre esedékesen havi 60 000 Ft járadékot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az I. rendű felperest 563 700 Ft, míg a II. és III. rendű felpereseket személyenként 533 400 Ft perköltség alperes javára történő megfizetésére kötelezte. A feljegyzett eljárási illetékből az I. rendű felperest 358 800 Ft, a II., III. rendű felperest 283 500 Ft, míg az alperest 48 256 Ft megfizetésére kötelezte. Rendelkezése szerint az állam által előlegezett költségből az I. rendű felperes 48 256 Ft-ot, míg az alperes 44 544 Ft-ot köteles viselni.

[11] Ítélete indokolásában a perrel érintett balesetből eredő kártérítési igény tekintetében az alperes felelősségét - elismerésére is figyelemmel - a kötelező felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. tv. (Kfb.tv.) 12. §, 27. § és 28. § (1) bekezdése, valamint a 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:535. §-a alapján megállapította, így a jogalap, valamint az alperes által elismert kárigények tekintetében az ítélet részletesebb indokolását a Pp. 347. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján mellőzte. Kiemelte, a Ptk. 6:522. § (1) és (2) bekezdése értelmében a károkozó a károsult teljes kárát köteles megtéríteni, ezért azt vizsgálta, hogy a balesettel összefüggésben a felpereseket milyen vagyoni, illetve nem vagyoni károk érték. Részletesen kifejtett érvei alapján alaptalannak ítélte a felperesek hagyaték átadásával kapcsolatos igényét és 60 000 Ft-ig ítélte megalapozottnak a gyászruhával kapcsolatos követelést, mert az ezzel összefüggő nagyobb összegű kiadást a felperesek nem igazoltak. Mellőzte szakértő kirendelését a gépjármű káreseménykori műszaki állapotának megítélésére, mert a felperesek nem tudtak olyan adatokat szolgáltatni, amelyekre a szakértő véleményét alapíthatta volna, ezért elfogadta az alperes által csatolt Eurotax értékelést és ennek alapulvételével a felperesek e címen előterjesztett további igényét elutasította.

[12] A perben kirendelt mezőgazdasági igazságügyi szakértő véleményét elfogadva megállapította, hogy a felperesek által művelt földterületek kapcsán az I. rendű felperes által részletezett munkafolyamatok elvégzése szükséges és reális, annak összköltsége évi 529 149 Ft. Elfogadta, hogy az I. rendű felperes a házkörüli munkák elvégzéséhez segítőt vesz igénybe, akinek munkájáért ellenértéket fizet. E tekintetben a meghallgatott tanú vallomása alapján elfogadta, hogy a néhai helyett a gépi munkákat, a mezőgazdasági, illetve a házkörüli tevékenységet végző személy munkájának ellenértékeként az I. rendű felperes havi 60 000 Ft-ot fizet, így az alperest 2020. június 30. napjáig 3 480 000 Ft megfizetésére kötelezte, majd 2020. július 1. napjától kezdődően havi 60 000 Ft összegű járadékban marasztalta.

[13] A kifejtett indokai alapján alaptalannak ítélte a felperesek tartást pótló járadék iránti igényét és elutasította a fennálló kölcsöntartozás visszafizetésével kapcsolatos felperesi igényt is. Az eset összes körülményének mérlegelésével a baleset miatt elszenvedett nem vagyoni hátrányok ellentételezéseként az I. rendű felperes javára 4 000 000 Ft, míg a II., III. rendű felperesek részére személyenként 3 000 000 Ft összegű sérelemdíjat ítelt megállapíthatónak, indokait részletesen kifejtette.

[14] A kamatfizetési kötelezettség tekintetében utalt a Kfb.tv. 29. § (2) bekezdésére, arra, hogy a károsult a káreseményt 30 napon belül köteles a biztosítónak bejelenteni, annak elmulasztása esetén a késedelmes teljesítés jogkövetkezményei alkalmazását nem igényelheti. A felperesek kárigényüket 2018. szeptember 4. napján jelentették be az alperesnél, így késedelmi kamatra ezen időponttól kezdődően jogosultak a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésében foglalt mértékben.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mind a felperesek, mind az alperes fellebbezéssel élt. A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját (dátum) napjában kérték meghatározni. A Pp. 369. § (3) bekezdésében foglaltakra hivatkozással állították, hogy az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályt sértett (Ptk. 6:532. §), így tévesen határozta meg a késedelmi kamat számításakor irányadó kezdő időpontot. Kiemelték, mindvégig vitatták a kárbejelentéssel kapcsolatos alperesi állítást, a káreseményt ugyanis 2015. október 8. napján bejelentették, majd a kárigény előterjesztéséhez szükséges volt a büntetőeljárás jogerős befejezése. A Ptk. 6:532. §-a szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, így a baleset időpontjától kezdődően az alperes késedelme beáll és köteles a kártérítés összege után a kamat megfizetésére. Kiemelték, az elsőfokú bíróság által hivatkozott Kfb.tv. 29. § (2) bekezdésében megjelölt határidő a káresemény bejelentésére vonatkozik, amelytől független a károkozó kamatfizetési kötelezettsége. Kérték az alperes perköltségben marasztalását a csatolt költségfelszámítás szerint. Fellebbezésük pertárgyértékét 311 528 Ft-ban határozták meg, amelyre figyelemmel 24 992 Ft fellebbezési eljárási illetéket leróttak.

[16] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az I. rendű felperes javára megítélt járadék havi összegét 44 095 Ft-ra, a 2020. június 30. napjáig lejárt összeget 2 557 510 Ft-ra kérte leszállítani. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdésére, míg az elsőfokú bíróság által megsértett anyagi jogszabályként a Ptk. 6:522. §-ára, eljárási jogszabálysértésként a Pp. 265. § (1) bekezdésére, 300. §-ára és 346. §. (5) bekezdésére hivatkozott. Fellebbezése indokolása szerint a házkörüli kisegítés és a mezőgazdasági tevékenység vizsgálata szakkérdés, amely mezőgazdasági szakértő kompetenciájába tartozik. A szakértő a felperesek munkanem összesítését elfogadva az elvégzendő tevékenység ellenértékét évi 529 149 Ft-ban határozta meg, a házkörüli kisegítő tevékenység körét azonban nem vizsgálta. A perben nem vált ismertté e munkák köre, elvégzésének ideje, a termelt növénykultúrák alapterülete, fajtái, a munkák mennyisége, időbeli megosztása, amelyekre az I. rendű felperes nem tett tényelőadást és bizonyítékokat sem szolgáltatott, így mindezek szakértői vizsgálatára sem kerülhetett sor. Erre figyelemmel csak a szakértő által kimunkált havi 44 095 Ft havi kisegítői többletköltség bizonyított, a felperesek ezt meghaladó járadékigénye, illetve a lejárt járadéokra vonatkozó követelése megalapozatlan. A fellebbezés pertárgyértékét 190 851 Ft-ban határozta meg azzal, hogy a csatolt költségjegyzék szerinti fellebbezési eljárási költség megtérítésére tartott igényt.

[17] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az alperes fellebbezésével érintett elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták, a perben kirendelt mezőgazdasági igazságügyi szakértő a mezőgazdasági munkák tekintetében határozta meg azok évi reális költségét 529 149 Ft-ban, ami havi 44 095 Ft-ot tesz ki. Ehhez hozzászámítandó a házkörüli munkákat illetően az I. rendű felperes által havonta kifizetett 20 000 Ft, amelyet az elsőfokú bíróság figyelembe is vett. A perben meghallgatott tanú alátámasztotta, hogy az I. rendű felperes milyen nagyságú területen folytat mezőgazdasági termelést, amelyet a baleset előtt a

néhai végzett, s amelyhez az I. r. felperesnek jelenleg segítőt kell igénybe vennie. Ennek ellenértékeként havi 60 000 Ft-ot fizet, ezért sem a járadék havi összege, sem a hátralékos összeg leszállítása nem indokolt.

Az ítéltábla döntésének indokai

[18] A fellebbezések nem alaposak.

[19] Nem volt vitás az elsőfokú eljárás során, hogy az alperes a Kfb.tv. 12. §, 27. § és 28. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 6:535. §-a alapján helytállni köteles a felperesek néhai hozzátartozóját (dátum) napján ért balesettel összefüggésben felmerült és igazolt károkért. Ezek közül az alperes fellebbezése alapján a fellebbezési eljárásban kizárólag az I. rendű felperes által a házkörüli kisegítő, illetve mezőgazdasági kisegítő járadék címén előterjesztett igény megalapozottsága tekintetében kellett az ítéltáblának állást foglalnia a gyakorolni kért felülbírálati jogkörre, a megjelölt jogszabálysértésekre figyelemmel, azok keretei között.

[20] Az I. rendű felperes az elsőfokú eljárás során igazolta az általa, illetve néhai házastársa által művelt földterületek nagyságát, mind a saját tulajdonú, mind a bérlet földterületek tekintetében, kimunkálta az elvégzendő munkafolyamatokat, amelyek alapján a perben kirendelt igazságügyi mezőgazdasági szakértő az azok elvégzéséhez szükséges reális és indokolt költséget évi 529 149 Ft-ban állapította meg. Az alperes nem vitatta, hogy a szakértő által kimunkált összeg alapján havi 44 095 Ft mezőgazdasági kisegítői többletköltség merül fel, azonban az ezt meghaladó, azaz a házkörüli munkákhoz kapcsolódóan felmerült költségek iránti felperesi igényt ítélte alaptalannak, azt kérte elutasítani bizonyítottság hiányában.

[21] Az I. rendű felperes részletezte a házkörüli munkák körét, a perben meghallgatott (segítő személy neve) tanúvallomásában [15. jkv.] pedig alátámasztotta, hogy az I. rendű felperes megbízásából elvégzi a házkörüli gépi munkákat, megmetszi a növényeket, rotátorozik, megjavítja az ingatlan hibáit, gondozza a fűliákat és szükség szerint egyéb munkákat is végez. Az I. rendű felperesnek heti két-három alkalommal, napi 5-6 órában nyújt segítséget, amelyért havi 20 000 Ft díjazásban részesül. Az nem volt vitatott, hogy a néhai halálát követően az általa korábban elvégzett házkörüli teendőket az I. rendű felperes csak segítő közreműködésével tudja ellátni, ennek tényét az alperes sem vonta kétségbe az elsőfokú eljárás során, emellett azt sem vitatta, hogy erről a néhai halálát követően a perben meghallgatott tanú gondoskodott. A tanú által felsorolt és elvégzett munkák köre elfogadható, az szükségképpen felmerül egy magánházas, kerttel, fűliával rendelkező ingatlannál, ennél fogva az I. rendű felperes és a tanú által egybehangzóan állított havi 20 000 Ft összegű kisegítői díj reális, a tanúvallomás valóságtartalma a peradatok alapján nem volt megkérdőjelezhető. Erre tekintettel nem volt szükség a házkörüli termelt növényi kultúrák alapterületének, fajtainak tisztázása, az elvégzett munkák mennyiségének, időbeli megosztásának vizsgálata, illetve nem volt indokolt e vonatkozásában szakértői bizonyítás foganatosítása sem, azt az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte, mert a tanúvallomás elegendő adatot szolgáltatott mindezek megállapításához. Az elvégzett munkálatok mibenlétét, időigényességét, azt, hogy a tanú heti két-három alkalommal napi 5-6 órában végzi azokat, az ítéltábla elfogadta és nem ítélte aggályosnak a havi 20 000 Ft összegű díjazást sem, ami a jelenlegi értékviszonyok figyelembevételével életszerű. Ezért az I. rendű felperes által a mezőgazdasági és házkörüli kisegítő tevékenységért igényelt összesen havi 60 000 Ft és a hátralékos összeg leszállítása nem volt indokolt. Megjegyzi az ítéltábla, a szakértő által kimunkált havi 44 095 Ft mezőgazdasági kisegítői díj és a házkörüli tevékenység ellenértékeként felszámítható 20 000 Ft, összesen 64 095 Ft, ami meghaladja az I. rendű felperes e címen érvényesíteni kívánt igényét, a kereseti kérelemhez kötöttség miatt azonban a peradatok ismeretében sincs mód magasabb összegű havi járadék meghatározására

[Pp. 342. § (1)]. A kifejtettekre figyelemmel a fenti jogcímen megítélt járadék havi összege, illetve hátralékos mértéke meghatározása során az elsőfokú bíróság az anyagi és eljárásjogi jogszabályokat nem sértette meg, ezért a marasztalási összeg leszállítása iránti alperesi igény nem teljesíthető.

[22] Tévesen sérelmezték fellebbezésükben a felperesek a javukra megítélt kártérítés összege után megállapított kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját.

[23] Helytállóan hivatkoztak a felperesek fellebbezésükben arra, hogy a Kfb. tv. 29. § (2) bekezdése a káresemény bejelentésére vonatkozóan tartalmaz határidőt. A károsult kötelezettségévé teszi, hogy a káreseményt - annak bekövetkeztétől, illetve a tudomásszerzéstől számított - 30 napon belül jelentse be a biztosítónak azzal, hogy e határidő elmulasztása esetén a késedelmes teljesítés jogkövetkezményei a káresemény bekövetkezése és a bejelentése közötti időszakra a biztosítóval szemben nem alkalmazhatóak, kivéve, ha a károsult bizonyítja, hogy a késedelmes bejelentés önhibáján kívül történt. A törvényi rendelkezés szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperesek az előírt határidő alatt - tehát a baleset bekövetkeztét, (datum) napját követő 30 napon belül - az alperesi biztosítónak bejelentették-e. A felperesek maguk sem állították, hogy a törvényi határidő alatt eleget tettek kárbejelentési kötelezettségüknek. Ezért a felpereseknek azt kellett bizonyítaniuk, hogy a határidő elmulasztása önhibájukon kívül történt. Ezzel kapcsolatban arra hivatkoztak, hogy a kárigény előterjesztéséhez szükség volt a büntetőeljárás jogerős befejezésére, a balesetet okozó felelősségének megállapítására (7.).

[24] Tény, hogy az I. rendű felperes a törvényes határidőn túl jelentette be a káreseményt az alpereshez 2015. október 8. napján kelt és október 9. napján iktatott levelében. A felperesek - az iratok szerint - a büntetőeljárás jogerős befejezése (Szegedi Járásbíróság 2018. március 12. napján jogerőre emelkedett (.....) számú ítélet) után - jogi képviselőjük által - 2018. szeptember 04. napján kelt levelükben jelentették be összecszerően és jogcímek szerint kártérítési igényüket az alperesnek. Mindebből következően a felperesek kárigény bejelentésére a törvényben megadott 30 napon túl került sor.

[25] Az ítéltábla szerint a késedelmes bejelentés elmulasztásában való vétlensége igazolására nem alkalmas az a hivatkozás, hogy az I. rendű felperes a büntetőeljárásra tekintettel kívánta utóbb bejelenteni kárigényét. A büntetőeljárás tárgya a balesetet okozó büntetőjogi felelőssége tekintetében folyt, ennek a kárigény összecszerősége szempontjából jelentősége nem volt, konkrét ilyen okra I. rendű felperes egyébként sem hivatkozott.

[26] Ezért az I. rendű felperes ezen hivatkozása a felperesek kárigény bejelentési határidő elmulasztása vétlenségének igazolására nem alkalmas.

[27] Mindezekből következően az elsőfokú bíróság a kamatfizetés kezdő időpontját is helyesen állapította meg.

[28] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A felperesek fellebbezése a kamatfizetés kezdő időpontját érintette, amely az eljárási illeték és a perköltség meghatározása szempontjából az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján meg nem határozható perértékű fellebbezési kérelemnek tekinthető. Emiatt nem vehető figyelembe, hogy a felperesek kimunkálták a 2015. szeptember 5. napjától 2018. szeptember 3. napjáig terjedő időszakra járó kamat összegét, amely alapján a fellebbezésükhöz kapcsolódó fellebbezési eljárási illeték összegét 24 922 Ft-ban határozták meg, amelyet leróttak. Az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján a perre vonatkozó tárgyi illetékfeljegyzési jog szabályaira figyelemmel a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték összege helyesen 48 000 Ft, a különbözetet a felperesek kötelesek az államnak megfizetni.

[30] Az alperesi fellebbezés pertárgyértéke a Pp. 21. § (3) bekezdés a) pontja alapján 190 851 Ft, ezért az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számítandó 15 000 Ft fellebbezési illetéket - fellebbezése sikertelenségére figyelemmel - az alperes köteles megfizetni az államnak [Pp. 83. § (2) bekezdés].

[31] A fellebbezések sikertelensége miatt a felek maguk viselik másodfokú eljárási költségeiket.

[32] Az ítéltábla a fellebbezéseket tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. §-a alapján.

Szeged, 2021. január 13.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró